तदाच्छादनदृप्तेच्छा मन्त्रिणः प्राविशन् सभां ॥ ३११ ॥
कैश्चित् क्षितिभुजा वैरमङ्गीकृत्यापि तत्क्षणं ।
यैर्नाशि श्वपकोच्छिष्टं तेऽभूवन् सोमपैः समाः ॥ ३१२ ॥
मण्डलेऽस्मिन् प्रभावोग्रा न देवा न्यवसन् ध्रुवं ।
तद्वेश्मनि तदा नो चेच्छ्वपाकी प्रविशेत् कथं ॥ ३१३ ॥
तां रणास्वामिनं द्रष्टुं तिलद्वादश्यहोगतां ।
सामन्तेभ्यः साभिमानानन्वयुर्डामराः परं ॥ ३१४ ॥
राजकोटुम्बदृप्तानां डोम्बानां निर्गता मुखात् ।
राज्ञामिवाज्ञा दुर्लंघ्या न केनाप्युदलंघ्यत ॥ ३१५ ॥
राज्ञा प्रदत्ते रङ्गाय हेलुग्रामेऽग्रहारवत् ।
लिलेख पट्टोपाध्यायो न यदा दानपट्टकं ॥ ३१६ ॥
तदाक्षपटलं गत्वा रङ्गः कोपात् तमब्रवीत् ।
रङ्गः स हेलुदिग्मोति दासीसुत न लिख्यते ॥ ३१७ ॥
लिलेख सोऽथ सत्त्वामाद्रङ्गभ्रूभङ्गतर्जितः ।
को न राजनि दुर्वृत्ते भवेन्नीतिव्यतिक्रमः ॥ ३१८ ॥
अत्यागमनपापस्य पापः पृच्छन् स निष्कृतिं ।
विटैर्हास्यावहान्येव प्रायश्चित्तानि कारितः ॥ ३१९ ॥
हिमेनैव हिमं शाम्येद्दुष्कृतेनैव दुष्कृतं ।
सोऽनुशिष्टो विटैरेवं दधत् पामरसारतां ॥ ४०० ॥